

бываѣ обли и колко-то ся врьви нагорѣ бываѣ по-свити така что-то ставаѣ до край островрьхы. *ib.* 1873 *p.* 67. До обѣдъ млади-ти хора бываѣ гладни, врьвати брьзо да обѣдвати. *ib.* *p.* 92. А кога-то вьрвеше и съ издигнати рждѣ носеше кошница-та на глава-та си. *ib.* 1874 *p.* 131. Но ти ся прѣчърви толкова, що-то захвана бързо да вьрви. *ib.* 1875 *p.* 134. Вьрви си! (*убирайся!*) не ти давамъ курбанъ. Ч. 105. Варвяха, варвяха и додоха до едно място дето немаше вода, а па тѣя бежа ожеднеде и двамина-та. Ч. 247. Изъ пѣть, кѣту вьрвьтъ, събираѣть ся множество отъ разны нивы, и вьрвьще купомъ чякъ до село пѣтъ и ся веселяѣть задружно. Пк. 56. А дѣверъ—повожда булкѣ да минѣ на посланое платно, а младоженѣкъ слѣдува и той по платно вьрвящъ по диржъ ѣ. *ib.* 121. Като прѣзъ гора вьрвѣхми, Много калина имаше, И ми въ пазуха падаши, Та сѣ яболки кржави. З. 355. Бояхъ ся да вьрвѣ по уработенитѣ пѣтища, за да не срѣщна нѣкакъ овѣзи хайдутѣ. X. I, 137. Кажѣте ѣ да си вьрви (*um sie gehen zu heissen*). З. П. 65. Направи ми хесапѣтъ и даѣте ми паритѣ да си вьрви. Зк. 84. Вьрвѣ на горѣ подымаюсъ: Най-тяжкѣ быва въздухъ-тъ край море-то, а колко-то ся вьрви на горѣ толкова олегьва. Л. Д. 1869 *p.* 72. Вьрвѣ въ здравіе-то си чувствую себя, нахожусь въ томъ или другомъ состояніи здоровья: А пакъ кон-то врьвати добрѣ въ здравіе-то си могатъ ѣ(=истѣ) и по-чѣстичко. Л. Д. 1872 *p.* 135. 2) иду, слѣдую, вращаюсъ, блуждаю: Знаѣте че съ неисказанѣ радость пълните души-ты ни, кога вьрвите изъ пѣтя на добродѣтель-тъ. Л. Д. 1871 *p.* 196. Ако трѣгне чловѣкъ да вьрви все камъ една страна, той слѣдъ дълго пѣтуваніе пакъ ще ся заврѣне тамъ, отдѣ-то ѣ былъ излѣзълъ на пѣть. *ib.* 1872 *p.* 98. Като повьрвахъ още половинѣ часъ по скала-та, стигнахъ на край на поле-то, и тамъ уморенъ си отпочинахъ. *ib.* 1876 *p.* 135. „Че въ друми казватъ, чичоле, че варвѣтъ черни Татарѣ,—Та ни щѣтъ нящо зло сторѣ.“ Ч. 285. См. подъ сл. наопаки. З. 99. 3) выхожу побіеъмъ, уподобляюсъ: Боя-та не ще вьрви право като една права чръта, а ще бѣде като отрѣзъ отъ голѣмъ обрачъ или като дага. Л. Д. 1871 *p.* 116.

Вьргамъ м. дм. бросаю: Кабуръ следъ кабуръ вьргаше, Юнакъ следъ юнакъ юнакъ падаха. М. 161. Тука бораѣть ся двѣ силы: една съ кож-то азъ вьргамъ камыка на странѣ, и друга-та е привлекателната сила на земѣ-тъ. Л. Д. 1870 *p.* 159. Какво-то праздно найде въ кѣщи, было гърне или паницѣ, вьрга врьхъ мене. *ib.* 1871 *p.* 204. Тѣя мѣсячины и тоя прѣстенъ вьргать му свѣтлинѣ, за да му свѣти колко-годѣ. *ib.* 1872 *p.* 112. За това на жилавѣ земѣ трѣбува да ся вьрга повече сѣмя отъ колко-то на ровкѣ земѣ. *ib.* *p.* 242. Не быва